పట్టాయ...

'పోయే బోడిముండా' అన్నాడు నాయుడు ముద్దుముద్దుగా.

'తాంకూ... తాంకూ' అని నవ్వింది.

నల్లగా ఉంది. పెదాలకు టొమాటో కలర్ లిప్‌స్టిక్ రాసుకొని ఉంది. పొట్ట కనిపించని నడుము. కింద కూసుగా ఎగుడు దిగుడుగా ఉన్న కాఫీకలర్ స్కర్ట్. టాన్ చేసిన కాళ్లు. శాండల్స్. గోళ్లకు ఆకుపచ్చ పాలిష్. నాయుడి వైపే చూస్తూ ఉంది.

'పోయే బోడిముండా' అన్నాడు నాయుడు ఈసారి ఇంకా ముద్దుముద్దుగా పెదాలు రెండూ ముందుకు చేర్చి.

దానికేదో అర్థమైనట్టయ్యి, అక్కణ్ణుంచి కదిలి, గిట్టుబాటు కాకుండా పోతుందా అన్నట్టుగా చూస్తూ, వెళ్లి మూలనున్న బార్‌స్టూల్ మీద కూచుంది.

నాయుడు దాన్నే చూస్తూ, పక్కకు తిరిగి– 'అరె ముచ్చు మూర్తి... దీనికో ఐదు పదులు ఉండవ్రా.... మనల్ని తగులుకుంది ముసల్ది' అన్నాడు వికారంగా.

ముచ్చు మూర్తి ఏం మాట్లాడలేదు. గ్లాసులో సెవనప్ పోసుకొని కూచుని ఉన్నాడు. తాగడు. అలాగని అనుకుంటాడు. చూడ్డు. అలాగని అనుకుంటాడు.

నాయుడు ఇంకా వికారం పడి 'నీతో లాబం లేదురా యెదవా... బావా... బుద్ధుడా... దీన్తో పోతే అదే పోత గదా పైకి' అన్నాడు బిగ్గరగా నవ్వి, బల్ల చరిచి, అటూ ఇటూ తిరిగి బుద్ధుడి కోసం వెతుకుతూ.

బుద్ధుడు లేడు. దూరంగా హాఫ్ ప్యాంట్స్ వేసుకొని, ఒక చేతిలో ఐ ప్యాడ్ పట్టుకొని, ఇంకో చేతిని భుజానికి ఉన్న బ్యాగ్ మీద భద్రంగా వేసి, రెస్ట్‌రూమ్‌లోకి పోతూ కనిపించాడు.

నాయుడు డల్ అయిపోయాడు.

'ఏంట్రా... మళ్లీనా?' అన్నాడు.

ముచ్చు మూర్తి ఏం మాట్లాడలేదు.

'ఇందాకే కడ్రా రౌండేశాడు'

ముచ్చు మూర్తి ఏం మాట్లాడలేదు.

నాయుడికి కోపం వచ్చేసింది.

'వొద్దురా... ఆ పంజాబీముండ దగ్గర పాలక్ పనీర్ తినొద్దురా అని చిలక్కి చెప్పినట్టు చెప్పాను. విన్నాడా. జన్మలో ఎరగనట్టుగా ప్లేటంతా నాకేశాడు. ఇప్పుడు చూడు. కొట్టేసింది. దేశం కాని దేశం. ఎప్పటికాగాలి గనక' అన్నాడు.

ముచ్చు మూర్తి ఏం మాట్లాడకుండా అలానే చూస్తూ ఉన్నాడు.

'మాట్లాడవేంట్రా యెదవా. అసలే నసనసగా వచ్చాడు మన్తో. ఇప్పుడు ఇది కూడా అంటే సతాయించేస్తాడు కొడుకు' అన్నాడు.

కాఫీకలర్ స్కర్టది లేచి, వయ్యారంగా అటూ ఇటూ నడిచి, మళ్లీ స్టూల్ మీద కూచుంది నాయుణ్ణి ఎక్కుపెట్టి.

ఈలోపు పక్కనున్న ఇంకో ఓపెన్ బీర్‌బార్ నుంచి గోల మొదలైపోయింది. పార్టీ బ్యాండ్. ఎవడో ఒక కోడితురాయి కుర్రాడు మైక్ ముందు నిలబడి, భుజానికి వేలాడుతున్న గిటార్‌ని మీటుతూ, అరుస్తూ, ఎగుర్తూ పాడేస్తున్నాడు థాయ్‌లో. తోడుగా ఇంకొకడు. జతగా డ్రమ్స్. జుట్టు ఇరుపాయలుగా ముందుకు వేసుకున్న పిల్ల ఒకతి స్టేజ్ మీద అటూ ఇటూ గెంతుతూ రెండు చేతుల్తో చప్పట్లకు సైగ చేస్తూ హుషారు పరుస్తోంది అందరినీ. వాళ్ల మోతకి హోరుకి స్టేజ్ మీదా బార్ లోపలా అంతా గోల. దానికి తోడు లైట్స్. బ్లిజార్డ్స్. ఏదీ సరిగ్గా కనిపించని ఎరుపు.

నాయుడు ఒక నిమిషం ఆ గోలకు అసహనంగా కదిలాడు.

అంతలోనే సర్దుకుని, తన్మయుడవుతూ– 'ఆహా ఏం పాడుతున్నార్రా... ఓహో ఎంత గొప్ప మీనింగు' అన్నాడు.

ముచ్చు మూర్తికి అనుమానం వచ్చింది.

'ఏంటి... వాళ్లు పాడుతున్నది నీకర్థమవుతోందా?'

'ఓ'

'ఏంటో చెప్పూ'

పడ్డాడు. నాయుడు ముచ్చు మూర్తి వైపే చూసి నవ్వి, బకార్డిని ఒక్క గుక్క వేసి, ఇప్పుడు చూడు అన్నట్టుగా చేతులు రుద్దుకొని, పెద్దగా, అరిచినట్టుగా–

'నీయబ్బా... నా కొడకల్లారా... మా దేశం వచ్చార్రా... దొబ్బిడాయికీ' పాడాడు.

ముచ్చు మూర్తి ఏం మాట్లాడలేదు.

కిక్కురుమనకుండా సెవనప్ ఇంకో గుక్క వేసి పుక్కిట పట్టాడు.

పక్కన బ్యాండ్ గోల పెరిగింది. ఇటు కాఫీకలర్డి వదల్డం లేదు. నాయుడు రెంటినీ కాచుకునేలోపు పులి మీద పుట్రలా బుద్ధుడు వచ్చాడు.

'ఏంటి.. పోదామా... రూమ్‌కి' అన్నాడు కొంచెం నీరసంగా.

నాయుడు గతుక్కుమన్నాడు.

'ఏం నాయుడూ?'

లేచి కుక్కలా పడ్డాడు.

'ఏం మాట్లాడుతున్నావ్ బుద్ధుడూ ఏం మాట్లాడుతున్నావ్? పదిహేన్రోజులైనా ఉందామనుకున్నానిక్కడ. ఆఫ్టాల్ మూడ్రోజుల ప్యాకేజీ మాట్లాడావు. పొద్దున దిగాము. ఈ ఊళ్లో పగటిపూట ఏ బొంగూ ఉండదని మధ్యాహ్నం పరోటాలు తినిపించి ఉత్తపుణ్యానికి బొబ్బోపెట్టావు. సాయంత్రం షో అన్నావు. అమ్మాయిలూ అబ్బాయిలూ లైవ్‌లో డాం డూం డుస్క్ అన్నావు. దాన్సంగతీ తేల్చలా. ఇప్పుడు తీసుకొచ్చి ఈ దిక్కుమాలిన బార్‌లో కూచోబెట్టావు. కూచున్నామో లేదో అప్పుడే పదమంటున్నావు. ఏంటి నీ ఉద్దేశం? ఇలా అయితే ఎందుకొచ్చినట్టు. ఎందుకెళ్లినట్టు. డివిడి ఏస్కుంటే పోతుంది' ఎర్రగా అయిపోయాడు. ఏడుస్తాడేమో అని డౌట్ కూడా వచ్చేస్తుంది.

నాయుడు ఇంత గోల చేసినా ముచ్చు మూర్తి ఒక్క మాటా మాట్లాడలేదు. ఎవరివైపూ చూళ్లేదు. సెవనప్ ఉంది ముచ్చు మూర్తి ఉన్నాడు.

బుద్ధుడు నాయుడి వైపే చూశాడు.

నిజానికి అప్పుడప్పుడే ఊరు నిజమైన రాత్రికి సిద్ధమవుతూ ఉంది. మధ్యాహ్నం ఎండకి రూముల్లోనే ఇరుక్కుపోయిన టూరిస్టులందరూ చీమల్లాగా బయటపడి రోడ్డంతా నిండిపోతూ ఉన్నారు. సముద్రంగాలి కూడా అందుకు తగినట్టుగానే సహకరిస్తూ చల్లగా మారి వీస్తూ ఉంది. రోడ్డు మీద ఎటుచూసినా మనుషులు. రకరకాల దేశాల వాళ్లు. రకరకాల ఆకారాల వాళ్లు. రకరకాల వయసుల వాళ్లు. రకరకాల రంగులవాళ్లు. తెల్లాళ్లు. నల్లాళ్లు. చైనీస్. వియత్నామీస్. అరబ్బులు. ఇండియన్లు. దక్షిణాదివాళ్లు. ఒకటే పోలిక... మగాళ్లు.

బార్‌లోకి చూశాడు.

కౌంటర్ దగ్గర ఇంతకు ముందు కంటే బార్‌గర్ల్స్ పెరిగారు. సందడి హెచ్చింది.

ఎర్రగౌన్లు... పచ్చగౌన్లు... నల్లగౌన్లు... జీన్స్ అండ్ టీ షర్ట్స్... యెంగ్... ఏజ్డ్... థిన్... ఫ్యాటీ....

నాయుడు వాళ్లవైపే కళ్లు యింతింత చేసుకుని బుద్ధుడి వైపు బతిమిలాడుతున్నట్టుగా చూశాడు.

'సరే ఏడు'

నాయుడు రిలాక్సయిపోయాడు.

'అలా అన్నావు బాగుంది. మా మంచి మాటన్నావు బాగుంది. ఏమైనా నువ్వు నా బావవి. బంగారు బావవి. ఇంకో బకార్డి' హుషారుగా ఆర్డరిచ్చాడు.

'అలా ఆర్డరిస్తే సగం పోసి సగం నీళ్లు కలుపుతారు. అటే చూడు'

'మాక్కూడా తెలుసులేవో. మావూ ఒకటీ అరా నెట్‌లో చదివాం. ఖర్మగాలి నువ్వు ముందొక సారొచ్చావు. మాకిదే ఫస్ట్ టైమ్'

'వచ్చాను కాబట్టే ఇప్పుడు రానని చెప్పాను'.

'సరే'

'వచ్చే దాకా చంపావ్'

'సరే... సరే'

నాయుడు తల తిప్పేసుకున్నాడు.

ఎందుకంటే ఆ ప్రస్తావన వస్తే బుద్ధుడు తిట్లు అందుకుంటాడు.

నిజానికి బుద్ధుడికి హైద్రాబాద్‌లో చచ్చేన్ని పనులున్నాయి. అతడేం పని చేస్తాడో ఏం అవసరం గాని అతడికి హైద్రాబాద్‌లో చచ్చేన్ని పనులులైతే ఉన్నాయి. అదొక కోపం. వచ్చాక రెస్ట్‌రూమ్. ఇదొక కోపం. నాయుడు ఇంతకు మునుపు తిరుపతిలో ఒక ధార్మిక ట్రస్ట్‌లో మేనేజర్‌గా పని చేశాడు. విజయవాడలో ఒక ఆఫ్‌సెట్ ప్రెస్ కొన్నాళ్లు నడిపి ఎత్తేశాడు. కరీంనగర్‌లో బిఇడి కాలేజ్ పెట్టడానికి దాదాపుగా ఫైనల్ స్టేజ్ వరకూ వచ్చాడు. కర్నూలులో అతడు చాలామందికి తెలుసు. హైద్రాబాద్‌లో సరేసరి. ముచ్చు మూర్తి సత్రకాయ.

ఈ ట్రిప్పంతా ప్లాన్ చేసింది నాయుడే. చార్జీలన్నీ చాలా వరకు లాగాడు. ఒక్కడిగా రావాలంటే భయం. తోడుగా ఇద్దరు. నిజానికి ఆ ఇద్దరిలో ఒకరు బుద్ధుడు కాకుండా ఉంటే నాయుడి ప్రాణం సుఖంగా ఉండేది. వచ్చినప్పటి నుంచి బుద్ధుడు సతాయిం చేస్తున్నాడు. ఎక్కడికీ కదల్నివ్వడం లేదు. మధ్యాహ్నం లంచ్ చేసి వచ్చాక బుద్ధుడికి కునుకు పట్టడం గమనించి ఇదే సందని మసాజ్ కోసం వెతికాడు నాయుడు ముచ్చు మూర్తిని తోడు తీసుకొని రోడ్ల వెంట పడి.

'మసాజ్ అంటే మాలీషేనా' అడిగాడు ముచ్చు మూర్తి పక్కనే నడుస్తూ.

'అది వేరు'

'ఇది?'

'చెప్తా'

ముచ్చుకు కొంత అర్థమైంది.

'బట్టలు తీసేయాలా?'

'అవును. నువ్వయితే లోపలికెళ్లాక చీర కట్టుకోవాలి'

ముచ్చు ఏం మాట్లాడలేదు. రోడ్డులో చాలామటుకు ఫుట్ మసాజ్ సెంటర్స్ కనిపించాయి. షట్టర్స్ బయటే వరుసగా చెయిర్స్ వేసి టీషర్ట్స్ వేసుకొన్న అమ్మాయిలు కింద కూచుని మసాజ్ చేస్తూ కనిపించారు. కొందరమ్మాయిలు పరుపుల మీద చేరగిలపడి ఒళ్లో టూరిస్టుల తలలు పెట్టుకొని కణతలు నొక్కుతూ హెడ్ మసాజ్‌లు చేస్తూ ఉన్నారు. కొన్నిచోట్ల బాడీ మసాజ్ బోర్డులున్నాయి.

'బాడీ మసాజ్?' ఆగి అడిగాడు.

'త్రీ హండ్రెడ్ బాత్స్'

'అంటే ఎంత?' ముచ్చు మూర్తి అడిగాడు.

'ఆరొందలు'

'చీపే'

'మనక్కావల్సింది ఇది కాదు'

షట్టర్‌లోకి ఒక అడుగు ముందుకేసి, తొంగి చూసి– 'బాడీ టు బాడీ?' ఆరా తీశాడు.

'వాత్?'

'ఓ... నీకర్థమై చావదు కదూ... బాదీ తు బాదీ... శాంద్‌విచ్ మసాజ్?'

అవతలివైపు చాలాసేపు మాట్లాడినట్టుగా అనిపించింది.

'తిడుతోంది' అన్నాడు ముచ్చు మూర్తి.

నాయుడు నిరాశ పడి, అక్కణ్ణుంచి కదిలి, కాసేపటికి– సరే బాడీ మసాజే అనుకొని ఇంకోచోట లోపలికెళ్లాడు. ముచ్చు రాలేదు. నిజానికి ముచ్చుకు బాడీ మసాజ్ వద్దు. కాని కావాలని ఉంటుంది.

'తూ ఫిఫ్తీ బాత్స్' నాయుడు బేరం తెంచాడు.

మసాజ్ గర్ల్ అతణ్ణి లోపలికి తీసుకెళ్లి, బల్ల మీద పడుకోబెట్టి, నడుము నుంచి

టవల్ ఏమాత్రం బెసగకుండా పట్టి ఉంచి లాఘవంగా ఒళ్లంతా మసాజ్ చేసింది మధ్య మధ్య ఆవిరి తువాళ్లతో తుడుస్తూ. అదంతా చాలా హాయి. కాని అతడిక్కా వల్సింది అందులో లేదు.

దానిని ఇప్పుడు సాధించుకోవాలి. ఈ రాత్రి.

పక్కకు చూశాడు. బుద్ధుడు మళ్లీ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ నీరసంగా నెమ్మదిగా రెస్ట్ రూమ్‌లోకి వెళుతూ కనిపించాడు. ఇటు కౌంటర్‌లో బార్‌గర్ల్స్. అందరూ చూస్తున్నారు. ఎవర్ని పిలిస్తే వాళ్లు. ఈలోపు కాఫీకలర్ది వచ్చి మళ్లీ తగులుకుంది.

'ఎయిత్ హండ్రెడ్ బాత్స్'

'వాట్'

'షార్ట్ టైమ్ ఒన్ తౌజండ్ బాత్స్. ఐ... ఎయిత్ హండ్రెడ్. లాంగ్ టైమ్ తూ తౌజండ్ బాత్స్. ఐ... సిక్స్‌తీన్'

'ఏంటంటది?' ముచ్చు మూర్తి అడిగాడు.

'కన్సెషన్ ఇస్తోంది'

'తీస్కో మరి'

నాయుడు మళ్లీ ముద్దు ముద్దుగా పెదాలు రెండూ ముందుకు చేర్చాడు.

'నువ్వు ఫ్రీగా వచ్చినా వద్దు. పోయే బోడిముండా'

'తాంకూ... తాంకూ'

ఇంకొకత్తి వచ్చింది. కుర్రపిల్ల. నిజంగా కుర్రపిల్లే. బండగా ఉంది. టీ షర్ట్ జీన్స్ ప్యాంట్ వేసుకొని ఒంటిని బరువుగా కదుపుతోంది. పెద్ద నోరు. పళ్లు చిన్నగా ఉన్నాయి. మీద చేయి వేసింది.

'హలో... ఇందియా... ఇందియా'

'నమస్తే... నమస్తే'

'ఐ స్తూదెంత్.... నాత్ బార్‌గర్ల్.... జాబ్ హియర్'....

'ఐసీ... ఐసీ'

'ఏంటంటది?'

'స్టూడెంటట... బార్‌గర్ల్ కాదట'

'ఓహో'

'ఐ.. వర్జిన్... నాత్ బార్‌గర్ల్'

'అమ్మనీయమ్మ'

'ఏంటంటది?'

'కన్నెశిరోమణి అట'

'లక్కీ... లక్కీ' ముచ్చు ఇమిటేట్ చేశాడు.

అది పక్కకు వెళ్లి నిలబడింది.

అప్పటికే బార్ స్టూల్స్ అన్నీ ఫుల్ అయిపోయాయి. ప్రతివాడూ దేన్నో ఒకదాన్ని కూచోబెట్టుకుని కబుర్లు మొదలేశాడు. అవి వినాలంటే పోయించాలి. ఒకడు– ఇటాలియన్ లాగున్నాడు మొహమాటం వదిలేసి ఇటాలియన్‌లోనే తన మనసులో ఉన్నదంతా ఆవేదనగా మాట్లాడేస్తున్నాడు. బార్‌గర్ల్‌కి ఇది అలవాటు లాగుంది ఓపిగ్గా సానుభూతిగా వింటూ మధ్య మధ్య 'యు ఆర్ రైత్.. యు ఆర్ రైత్' అంటూ ఉంది. ఒకడు జోక్ వేసి పెద్దగా నవ్వుతున్నాడు. బార్‌గర్ల్ కూడా తెగబడి నవ్వుతోంది. కొందరు బార్‌గర్ల్స్‌కి అడిగినంతా పోయించి తమ మానాన తాము తాగుతూ కూచుని ఉన్నారు సంబంధం లేకుండా. కొందరు నడుం మీద చెయ్యేశారు ఇది చాల్లే అన్నట్టు.

నాయుడు అందర్నీ చూశాడు.

దూరంగా ఒకడు దిగులుగా తాగుతున్నాడు. హాఫ్ హ్యాండ్స్ షర్ట్. తెలుగు ముఖం లానే ఉంది.

నాయుడు గ్లాస్ తీసుకొని అతడి దగ్గరికెళ్లి– 'ఎక్కడా?' అరిచాడు గోల్లో వినపడ దేమోనని.

'వైజాగ్'

'మొహం అలా పెట్టావేం?'

'బోర్ దొబ్బుతోంది బాసూ'

'ఏం'

'అప్పుడెప్పుడో ఓసారొచ్చా. బాగుండింది. రష్యా ముఖాలు తగిలాయి. అదే గుర్తు పెట్టుకొని వచ్చా. ఇప్పుడేం లేదు. అంతా రొచ్చుముండలు. దరిద్రం ముఖాలు'....

'సరిపోరా?'

'పోరు'

'ఏడిశావ్' అనుకుంటూ మళ్లీ పాత సీటు దగ్గరికొచ్చాడు.

'ఏంటంటాడు?'

'బోరు దొబ్బుతోందట. నువ్వెళతా?'

ముచ్చు ఏం మాట్లాడలేదు. ఇంకో సెవనప్ తెప్పించుకున్నాడు.

నాయుడు కాసేపు స్థిమితంగా ప్రశాంతంగా బార్‌లోకి చూశాడు. ఉన్న అందరు గర్ల్స్ కంటే ఇందాకటి బండదే యంగ్‌గా ఉంది. మేకప్ వేయకుండా చూట్టానికి మామూలుగా ఉంది. దార్లో ఎదురుపడే కాలేజీ గర్ల్‌లా ఉంది. దాని వైపే చూశాడు. దానికి అర్థమైంది. దగ్గరికొచ్చింది.

'హౌ మచ్... హౌ మచ్'...

'త్రీ తౌజండ్ త్రీ తౌజండ్ ... ఐ.. వర్జిన్... నాత్ బార్ గర్ల్'

'పోయే బోడిముండా'

ఇటు తిరిగాడు.

'ఒకే. తూ ఫైవ్... వర్జిన్... నాత్ బార్ గర్ల్'

నాయుడు ఏం మాట్లాడలేదు.

'లాస్త్... తౌజండ్.. షార్త్ తైమ్... తూ తౌజండ్.. లాంగ్ తైమ్'

బుద్ధుడు వచ్చాడు.

నాయుడు బేరం ఆపి– ఆగు ఆగు అన్నట్టుగా బండదానికి చేయి చూపించాడు.

'ఏంటి?'

నాయుడు నసిగాడు.

'ఏం లేదు. చిన్న సర్దా. కాదనకూడదు'

'ఎంతట?'

'షార్ట్‌టైమ్ తౌజండ్ బాత్స్ అట. కరెక్టేనా'

'అది అడగొద్దు'

'నువ్వొకడివి. పోయిన్సారి నోట్లో వేలేసుకొని తిరిగా? లాంగ్ టైమే అడుగుతా'

'లాంగ్ టైమ్. రాత్రంతా మేమెక్కడ ఉండాలి?'

నాయుడు డీలా పడిపోయాడు.

'చూశావా బావా దరిద్రం. ఈ దరిద్రం చూశావా. అసలు ముగ్గురం కలిసి ఒక రూమ్ తీసుకున్నామంటేనే దరిద్రం అని అర్థం. ఇంత దూరం వచ్చి కూడా ఈ దరిద్రం చూశావా?'

'ఇంకో రూమ్ తీసుకో. ఒక రాత్రికి టూ తౌజండ్ బాత్స్'

'నా వల్ల కాదు. దానికీ పెట్టి దీనికీ పెట్టి మందుకీ పెట్టి'

బండది కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్లి నాయుడి వైపు సైగ చేసి అతడి అకౌంట్‌లో డ్రింక్ అందుకుంది. రాత్రి ఇంకా చిక్కబడింది. మందు అప్పటికే చాలామందికి తలకెక్కిపోయింది. దిగ్గానే మోపెడ్స్ అద్దెకు తీసుకునే టూరిస్ట్‌లు తగిలినదాన్ని వెనక కూచోబెట్టుకొని షికార్లు తిరుగుతూ కనిపిస్తున్నారు హెల్మెట్లతో. బీర్‌బార్లలోని ముఖాలతో బేజారెత్తిన వాళ్లు రోడ్డు మీద అలా నడుచుకుంటూ దారిలో తగిలే బేరాల కోసం వెతుక్కుంటున్నారు. దూరాన సముద్రం నుంచి ఎలాంటి చప్పుడూ లేదు. కాని గాలి మాత్రం దానిని తాకే ఇక్కడ ఉన్నవాళ్లందరినీ తాకుతోందని తెలుస్తోంది.

నాయుడు నిర్ణయానికొచ్చాడు.

'సరే... ఏదో ఏడుస్తా... షార్ట్ టైమ్... మీరు కాసేపు లాంజ్‌లో తగలడండి'

బుద్ధుడు ముచ్చు వైపు చూశాడు. ముచ్చు ఏ అభిప్రాయమూ లేకుండా చూశాడు. నిజానికి ముచ్చుకు షార్ట్ టైమ్ అక్కర్లేదు. కాని కావాలనుకుంటాడు.

'సరే చావు'

'తాంకూ... తాంకూ'... నాయుడు చాలా తెరిపినపడి, హాయిగా నవ్వాడు.

'బ్రీజర్?' హుషారుగా అడిగాడు.

'ఊ'

'తాగు తాగు... కింద నుంచి పోయేదానికి పై నుంచి ఆ మాత్రం కవరప్ కావాలి తాగు... నాకేం తొందర్లేదు'

బండదాన్ని పిలిచాడు.

'ఎయిత్ హండ్రెడ్ బాత్స్... షార్త్ తైమ్... ఫైనల్'

అది తల అడ్డంగా ఆడించింది.

నాయుడు పైజేబు పెదవి విరుస్తూ చూపించాడు.

'లెస్ మనీ.... ఓన్లీ ఎయిత్ హండ్రెత్ బాత్స్... ఐ... ఇందియా... గ్రేత్ కంట్రీ'... వేళ్లలో వేళ్లు గుచ్చి మనం మనం ఒకటి అన్నట్టు సైగ చేశాడు.

అది మళ్లీ తల అడ్డంగా ఆడించింది.

నాయుడు మారాం చేస్తున్నట్టుగా చూశాడు.

అది కనికరించింది.

'ఓ..కే... నైన్ హండ్రెద్... ఫైనల్'

'తాంకూ... తాంకూ... నాత్ నౌ... వెయిత్ వెయిత్'

అది తలాడించి మళ్లీ మందులో పడింది.

రోడ్డు మీద ఒక కుంటి అరబ్బు, పెద్ద పొట్ట వేసుకొని, జీరాడుతున్న గౌన్‌లో, కుంటుకుంటూ, తప్ప తాగి కంట్రోల్ తప్పిన ఒక పద్దెనిమిదీ పంతొమ్మిదేళ్ల పిల్ల చేయిని ఒడిసిపట్టుకొని పోతూ ఉన్నాడు. అది ఒంటి మీద చెడ్డీతో, టీషర్ట్ వేసుకొని, అడుగులో అడుగు వేస్తూ, ఏదో వాగుతూ, ఎందుకో నవ్వుతూ, కళ్లు సగం మూసి, సగం తెరిచి పోతూ ఉంది. మధ్యలో కింద పడింది. ఏదో చెప్పింది. లేపబోయాడు. మళ్లీ పడింది. అరబ్బు దాన్ని లేవదీశాడు. ఈసారి నడుం మీద చేయి వేసి, చాలా గట్టిగా పట్టుకొని, లాక్కుని పోతూ ఉన్నాడు. అది ప్రమేయం లేకుండా నవ్వుతూ, ఏదో చెప్తూ, కింద పడ్తూ, పొట్టలో నుంచి వొంగి నడుస్తూ పోతూ ఉంది.

నాయుడు ఇబ్బంది పడ్డాడు.

'బావా... ఏంటిది... ఏంటీ లంజాకొడుకు' అన్నాడు.

'ఏం చేసుకుంటాడు దాన్ని. ఏం చేసినా దానికి ఏం తెలిసొస్తుందని' అన్నాడు మళ్లీ.

బుద్ధుడు చూశాడు.

అది మొత్తుకుంటూ, తట్టుకుంటూ, పొట్టలో నుంచి ఒంగి పోతూ ఉంది. అరబ్బు తిడుతూ లాక్కెళుతున్నాడు.

బుద్ధుడు అలాగే చూస్తూ అన్నాడు.

'ఆకలి'

'అంటే?'

'ఆకలే'

బ్రీజర్ వచ్చింది. కొంచెం తాగాడు. నాయుడి ప్యాంట్ వైపు చూపుడువేలు ఆడించాడు.

'దీని ఆకలి ఎంత నాయుడూ. ఇంత. కొంచిం. పిడికెడు బువ్వ చాలు. సంతృప్తి పడిపోతుంది'....

వేలిని నాయుడి కణత దగ్గర ఆనించాడు.

'దీని ఆకలి ఉందే. అనంతం. దాని కోసమే వస్తారంతా'

నాయుడికి కొంత అర్థమైంది. కొంత కాలేదు. ముచ్చు వైపు చూశాడు. ముచ్చుకు ఇలాంటివి బానే అర్థమవుతాయన్నట్టు చూస్తూ ఉన్నాడు.

బుద్ధుడు వేలు పెట్టి నాయుడి ఒక్కో అవయవాన్నీ చూపుతూ ఉన్నాడు.

కంటిని– 'దీని ఆకలి ఉందే', ముక్కును– 'దీని ఆకలి ఉందే', చెవిని– 'దీని

ఆకలి ఉందే', నాలికని– 'దీని ఆకలి ఉందే', చర్మం మీద గీత వేస్తూ– 'దీని ఆకలి ఉందే'... 'ఈ ఆకళ్లన్నీ కలిసి'– కణత దగ్గర వేలు పెట్టి– 'దీని ఆకలి అవుతాయి. అందుకే వస్తారంతా'....

నాయుడు తల ఆడించాడు అర్థమైనా కాకపోయినా. ముచ్చు కుతూహలంగా చూస్తున్నాడు. బుద్ధుడికి ఉత్సాహం వచ్చింది.

'ఈ ఆకలి ఏం చేస్తుందంటే'...

కదిలింది.

'ఈ ఆకలి'....

మళ్లీ కదిలింది.

చెప్పడం ఆపి, 'థూ' అని ఊసి, బల్ల మీద పిడికిలితో బాదాడు.

నాయుడు భయపడ్డాడు.

'పోయిరా... కోప్పడకు... పొద్దునకల్లా తగ్గిపోతాయి... పోయిరా'

బుద్ధుడు మళ్లీ లేచి, ఐ ప్యాడ్ పట్టుకొని, బ్యాగ్ మీద చేయి వేసి వెళుతూ ఉంటే ముచ్చు లేచి తోడు రానా అన్నట్టు చూశాడు. వాలకం గమనించి మళ్లీ మాట్లాడకుండా కూచున్నాడు.

ఈలోపు మళ్లీ గోల మొదలైంది. ఈసారి ఇక్కడే. ఎవడో తెల్లాడు టెన్ బాత్స్ ట్వంటీ బాత్స్ నోట్లు నాలుగైదు పట్టుకొని కౌంటర్ ముందున్న అమ్మాయిల మీదకు విసిరాడు కాలక్షేపానికి డాన్స్ చేయమని. మ్యూజిక్ ఆన్ అయ్యింది. ఇద్దరు ముగ్గురు అమ్మాయిలు ముందుకొచ్చి పోటీ పడి కాళ్లు చేతులూ ఆడించడం మొదలుపెట్టారు. ఒక పిల్ల– లేస్ స్కర్ట్ వేసుకొని ఉంది– నడుం ఆడిస్తూ భుజాలు ఊపేస్తూ పొట్ట కదిలిస్తూ అదరగొట్టేస్తూ ఉంటే తెల్లాడు ఇంకో మూడు నాలుగు నోట్లు నజరానాలాగా చుట్టూ తిప్పి నేలకు విసిరాడు.

మ్యూజిక్ కాస్త పెరిగింది. ఇంకాసేపు ఉండింది. తెల్లాడు శాంతించాడు అనుకోగానే శాంతించింది.

మ్యూజిక్ ఆగాక, ఆ లేస్ స్కర్ట్ పిల్ల అటూ ఇటూ చూసి, నాలిక ఎండిపోయినట్టుగా ముఖం పెట్టి, బుగ్గల మీద మెరుస్తున్న చెమటతో, ఎర్రటి పెదాలతో, ఒంటి మీది ఒక రకమైన సువాసనతో, హటాత్తుగా వచ్చి నాయుడి పక్కన కూచుంది కాలికి కాలు ఆనిస్తూ.

నాయుడు కదిలాడు. దగ్గరకు జరిగింది. నాయుడు కదిలాడు. పైకాలిని పైకాలితో

ఆనించింది. నాయుడు చూస్తూ ఉన్నాడు. చెంపకు చెంప ఆనించింది. చెవిలో గుసగుస.

'ఒన్ ఓడ్కా ప్లీజ్'...

నాయుడికి మొహం కనపడ్డం లేదు. చెంప మీద మెత్తగా, గరుకుగా, చెమ్మగా దేన్తోనో రాస్తున్నట్టుగా ఉంది. గిలిగింతగా ఉంది.

'ఒన్ ఓడ్కా ప్లీజ్'...

ఊపిరి చెవి దగ్గరగా వచ్చింది. రెప్పపాటులో చెవి తమ్మను కొరికి వదిలేసినట్ట య్యింది.

'ఒన్ ఓడ్కా'....

నాయుడు అదిరిపోయాడు.

'ఇంత దాకా ఎక్కడున్నావే గుంటదానా?'

అది కళ్లలో కళ్లు పెట్టి చూసింది. నవ్వింది. త్వరత్వరగా ముడేయడానికి చూస్తోంది.

'ఒన్ ఓడ్కా'....

నాయుడి చేయి తీసి చనువుగా ఛాతీ మీద వేసుకుంది. తీయకుండా పట్టుకుంది.

'ఒన్ ఓడ్కా'...

నాయుడు కంగారుగా ముచ్చు వైపు చూశాడు. ముచ్చు దాని వేగానికి కొంచెం ఎడం జరిగి ఉన్నాడు.

'ఒన్ ఓడ్కా...'

తలాడించాడు.

అది వెంటనే లేచి, బుగ్గ మీద మృదువుగా చిన్న దెబ్బ వేసి, ఒక్క నిమిషంలో తెచ్చుకుని మరు నిమిషంలో ముగించింది.

'తాంకూ... తాంకూ' కృతజ్ఞతగా నవ్వి బొటనవేలిని అడ్డంగా ఆడించింది.

'తూ దేస్... నో వర్క్.... నో మనీ.....'

మళ్లీ చేయి అందుకుని ఛాతీ మీద వేసుకుంది. పట్టుకుంది.

'యూ... ఇండియా?'

నాయుడు తలాడించాడు.

'బిగ్ కంట్రీ... బిగ్ మనీ'...

స్నేహంగా నవ్వింది.

ఇంకో ఓడ్కా కోసం చూసి, తెచ్చుకుని, మరు నిమిషంలో ముగించింది.

'యూ... హాండ్సమ్... ఇండియా హాండ్సమ్...'

నాయుడి తల వొంచి బట్టతల మీద గట్టిగా ముద్దుపెట్టింది. కృతజ్ఞతగా నవ్వింది.

'తూ దేస్... నో వర్క్.... నో మనీ... '

మళ్లీ చేయి అందుకుని వేసుకుంది. ఈసారి నాయుడు తీయలేదు.

'యూ... హౌ మెనీ?'

నాయుడు మూడు వేళ్లు చూపించాడు.

'ఓకే.. ఓకే... ఆల్ త్రీ'

ఆలోచించి మళ్లీ చెప్పింది.

'ఓకే... ఆల్ త్రీ... తౌజండ్ బాత్స్... లాంగ్ తైమ్...'

నాయుడు అదిరిపోయాడు.

సంజాయిషీ ఇచ్చింది.

'ఐ... తూ తౌజండ్... యూ... ఇందియా... ఐ లెస్'

కౌంటర్ వైపు రహస్యంగా వేలు చూపించింది.

'దే... నో హ్యాపీ... ఐ గివ్ హ్యాపీ... దే... ఓన్లీ మనీ.... ఐ... కోఆపరేత్'

మోకాలిని నాయుడి ప్యాంట్‌కు తాకించింది.

నాయుడు ముక్కులో నీళ్లుపోయినవాడిలా చూస్తున్నాడు.

రెండు చేతుల్నీ పట్టుకుని నడుం మీద వేసుకుంది.

'ఐ... యంగ్ గర్ల్... యంగ్ బాదీ.... కోఆపరేత్'....

నడుమును చేతులకు పట్టి పట్టి ఇస్తోంది. నాయుడి చేతులు మెత్తగా కదలుతున్నాయ్. అప్పటికి బకార్డి తల్లోకి పూర్తిగా చేరిపోయింది. లేస్‌స్కర్ట్‌ది మత్తుగా, మెరిసి పోతూ కనిపిస్తూ ఉంది. నాయుడు ముద్దుముద్దుగా మాట్లాడే మూడ్‌లోకి వచ్చేశాడు.

'యూ వాంత్ తు కమ్?'

'యా... యా'

'యూ వాంత్ తు రియల్లీ కమ్ విత్ మీ'

'యా... యా'

'యూ వాంత్ తు కోఆపరేత్'

అది నాయుడి చేతుల మీద చేతులు వేసి గట్టిగా నొక్కేసింది.

నాయుడికి ఆవహించేసింది.

'ఓకే. నో లాంగ్ టైమ్. ఓన్లీ షార్ట్ టైమ్. నో త్రీ. ఐ ఓన్లీ'

అది సంతోషంగా ముఖమంతా నోరు చేసుకొని నవ్వింది.

'ఐ ఓకే... ఐ ఓకే'..

'హౌమచ్... హౌమచ్'

'ఫైవ్ హండ్రెడ్.. ఫైవ్ హండ్రెడ్'...

'ఐ ఓకే... ఐ ఓకే'....

అది కృతజ్ఞతగా ముద్దుల మీద ముద్దులు పెట్టింది.

నాయుడికి తొందరగా ఉంది.

'లెత్స్ గో... లెత్స్ గో తు రూ...మ్'...

అది చాలా కంగారుపడి వెంటనే ఆపింది.

'నో రూమ్ నో రూమ్... ఫస్ట్ హోతేల్... ఫూద్... దెన్ రూమ్...'

చటుక్కున నాయుడి చేయి అందుకొని పొట్ట మీద వేసి నిమురుకుంటూ చిన్నబుచ్చు కుంటూ నవ్వింది.

టీ షర్ట్ కింద మెత్తటి పొట్ట. నాయుడి ధాటికి అణుగుతూ లేస్తూ ఉంది. నాయుడికి ఒకటి అనిపించింది– దీనికి మధ్యాహ్నంలా పంజాబీదాని దగ్గర కాకుండా ముందు ఎక్కడైనా మంచి తిండి పెట్టాలి. ఆ తర్వాత దీని సంగజ్జూడాలి.

నాయుడికి హుషారు వచ్చింది.

వస్తున్న బుద్ధుణ్ణి చూసేసరికి హుషారు ఇంకా పెరిగింది.

'బుద్ధుడూ. పద. బిల్లు సెటిల్ చెయ్. పోదాం'

బుద్ధుడు చూశాడు.

'ఏంటి. మార్చావా?'

'అవును. చాలా చీప్. లక్కీగా దొరికింది. పద'

అది వెంటనే బుద్ధుడి వైపు స్నేహంగా, కంగారుగా, చెడగొట్టొద్దురా మగడా అన్నట్టుగా చూసి నవ్వింది.

బుద్ధుడు బ్యాగ్‌లో నుంచి డబ్బు తీసి, అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్లి, కౌంటర్‌లో మొత్తం బిల్లు పే చేశాడు. బార్ ఓనర్ డబ్బు తీసుకుంది. చిల్లర ఇవ్వకుండా బుద్ధుణ్ణే చూస్తూ ఉంది. బుద్ధుడికి అర్థం కాలేదు. మరు నిమిషంలో బండది వచ్చింది. కాఫీ కలర్ది కూడా వచ్చి ఓనర్ పక్కన నిలుచుంది. మరు నిమిషంలో ముగ్గురూ కలిసి బుద్ధుణ్ణి తిట్టడం మొదలుపెట్టారు. బుద్ధుడు కంగారు పడిపోయాడు.

నాయుడు దూరం నుంచే చూశాడు.

'ఏంటి?'

'ఏంటో' బుద్ధుడు అరిచాడు.

ముచ్చు, నాయుడు కౌంటర్ దగ్గరకొచ్చారు.

నాయుణ్ణి చూడగానే బండది, కాఫీ కలర్ది ఇంకా పెద్దగా తిట్టడం మొదలుపెట్టారు. నాయుడికి కంగారు వేసింది.

'ఏంటి ఏంటి' అంటున్నాడు.

లేస్ స్కర్ట్‌ది దూరం నుంచే చూసి ఏదో అర్థమైనట్టయ్యి, పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఓనర్‌తో ఏదో చెప్పబోయింది. రెండు మాటలు కూడా పూర్తి కాలేదు. బండది దబ్బుమని దాని ముఖాన బాదింది. కాఫీకలర్ది అంతవరకూ ఉన్న వయ్యారాన్నంతా పక్కన పెట్టి లేస్ స్కర్ట్ దాని జుట్టు పట్టుకొని ఒక్క సెకనులో కిందకు ఈడ్చింది. మరు నిమిషంలో దాని పొట్టకు అటొక కాలూ ఇటొక కాలూ వేసి నిలుచుంది. బండది రెప్పపాటులో వేగంగా వచ్చి లేస్ స్కర్ట్‌దాన్ని కాలితో ఒక్క తాపు తన్నింది. అది మూలిగింది.

నాయుడికి ఇంకా కంగారు పెరిగింది. బుద్ధుడు కడుపు మీద చేయి వేసుకుని నీరసంగా, కంగారుగా చూస్తున్నాడు. ముచ్చు ముచ్చుముఖం మాని చురుగ్గా అటూ ఇటూ గమనిస్తున్నాడు. గోల ఇంకా పెరిగింది. రక్షణకు వైజాగ్‌వాడు పరిగెత్తుకొని వచ్చాడు.

'ఏమైంది..'

'ఏమో...'

'ఇంతకు ముందు ఎవర్తోనైనా బేరం చేశారా?'

'చేశాం'

'అదీ సంగతి. ఎవర్తో బేరం చేశారో దాన్తోనే పోండి.'

'అదేంటి?

'అదంతే. తొందరగా పోండి'

ఆడవాళ్లు ఇంకా తిట్లు పెంచారు. బార్ గోలలో ఆ గోల కలిసి అంతటా తీవ్రంగా ఉంది. లేస్ స్కర్ట్‌ది కదలబోయింది. కాఫీకలర్ది దానిని అక్కడే అణిచి పెట్టేసరికి నేలకు అంటుకుపోయి అలాగే నాయుణ్ణే చూస్తూ ఉంది. నాయుడు దాన్నే చూస్తూ ఉన్నాడు. దాని కళ్లు... భుజాలు... ఛాతీ... ఇందాక తాను తడిమిన దాని పొట్ట....

'నాకు అదే కావాలి'

'కుదర్దు... చెప్తే విన్రా... దేన్తో మాట్లాడారో దాన్నే తీసుకొని తొందరగా కదలండి'

నాయుడు చూస్తున్నాడు.

'ఇక్కడంతా కమిషన్లు. మీ ఇష్టమొచ్చినట్టుగా పోతానంటే ఎవరు భరిస్తారు బొక్కా. ముందే చూస్కోవాలి'

నాయుడికి పంతం పెరిగింది.

బండదానివైపు చూశాడు.

అది ఉగ్రంగా కోపంగా నోరు ఇంత పెద్ద చేసుకుని నాయుణ్ణే చూస్తూ ఉంది.

'ఛీ.. నాకు మూడ్ పోయింది. దీన్తో పోను. దాన్తోనే పోతాను. కావాలంటే ముందు మాట్లాడింది పారేస్తాను'

బార్ ఓనర్ ఇప్పుడు లేచి నిలబడి పెద్ద పెద్దగా అరుస్తూ చేయి చూపిస్తూ బయటకి పోండి అన్నట్టుగా తిడుతూ ఉంది.

నాయుడు నిర్ణయానికొచ్చాడు.

తౌజండ్ బాత్స్ నోటు తీసి, కౌంటర్ మీద పడేసి, వెళ్లి లేస్ స్కర్ట్ దాని చేయి పట్టుకోబోయాడు. కాఫీ కలర్ది ఒక్క తోపు తోసింది. నాయుడు ఆగకుండా మళ్లీ మూర్ఖంగా వెళ్లి లేస్ స్కర్ట్ దాని చేయి పట్టుకోబోయాడు. ఓనర్కు ఎక్కడలేని కోపం వచ్చి కౌంటర్ మీదున్న నీళ్ల గ్లాసు తీసి నాయుడి ముఖాన కొట్టింది. బండది ఇంకో గ్లాసు తీసి బుద్ధుడి ముఖాన విసిరింది. ఈలోపు ఇంకో ఇద్దరు ముగ్గురు బార్గర్ల్స్ ఏకమయ్యి ఐస్ బకెట్ బోర్లించి రక్కినంత పని చేశారు. నాయుడు తబ్బిబ్బయ్యి ఏదో అనబోయాడుగాని అప్పటికే ముచ్చు వేగంగా కదిలి కౌంటర్ మీదున్న బీర్ బాటిల్ని భళ్లున కొట్టాడు.

అందరూ హడలిపోయారు.

నాయుడు అదిరిపోయాడు.

వైజాగ్ వాడు ఒక అంగ వెనక్కు దూకాడు.

ఒక్క క్షణం బార్లో రొద మందగించింది.

ముచ్చు చేతిలో ఉన్న గాజు ముక్కను అందరికీ చూపిస్తూ 'ముయ్... ముయ్... మూసెయ్' అన్నాడు. ఒక్క నిమిషం తర్వాత ఆ గాజు ముక్కను కౌంటర్ మీదే ఉంచాడు. బార్లో రొద మళ్లీ యథాతథం అయ్యింది.

నాయుడు ఇక లాభం లేదన్నట్టుగా కదిలి తౌజండ్ నోటును తీసుకొని జేబులో

పెట్టుకున్నాడు.

ముందు బుద్ధుడు కదిలాడు.

వెనుక నాయుడు.

వెనుక ముచ్చు.

వీళ్లు కదులుతుండగానే లేస్ స్కర్ట్ దాన్ని లేపి వెనుక గదివైపు ఈడ్చుకు వెళ్లడం తెలుస్తూనే ఉంది.

ముగ్గురూ బయటకు వచ్చారు. థాయ్ ఆకాశంలోని చంద్రుడు ఈ ముగ్గురు తెలుగు వాళ్ల గొడవేమీ పట్టనట్టుగా తెల్లగా నిలబడి చూస్తూ ఉన్నాడు. రోడ్డు మీద కార్లు... పికప్ ట్రక్కులు... మోపెడ్‌లు...

నాయుడు ఏం మాట్లాడట్లేదు. అందరి ముఖాల మీదా చెమట కారిపోతూ ఉంది. బుద్ధుడు కర్చీఫ్ తీసుకొని ముఖాన్నీ తడిసిన జుట్టునీ తుడుచుకుంటున్నాడు. ముచ్చు బుద్ధుడి దగ్గరి నుంచి ఐ ప్యాడ్, బ్యాగ్ అందుకొని నడుస్తూ ఉన్నాడు.

నాయుడు టక్కున ఆగాడు.

దూరాన ఒక పిల్ల. ఇరవై ఇరవై ఐదేళ్లుంటాయ్. ఒక తెల్లాడి వెంట పడి బేరం కుదుర్చుకోమని బతిమిలాడుతూ పోతూ ఉంది. తెల్లాడు వినడం లేదు. నెట్టేస్తూ ఉన్నాడు. అది మళ్లీ మళ్లీ వాణ్ణి బతిమిలాడి వెంటపడుతూ ఉంది. చనువుగా చేతులు వేస్తూ ఉంది. వాడు కంగారుగా చేతులు రెండూ ప్యాంట్‌కు అడ్డంగా పెట్టుకుంటూ ఉన్నాడు.

నాయుడు అలాగే చూసి టక్కున వెనక్కు తిరిగాడు. జేబులో నుంచి ఫైవ్ హండ్రెడ్ బాత్స్ నోట్ తీసుకొని గబగబా బార్‌లోకి వెళ్లి ఓనర్ దగ్గర నిలుచున్నాడు.

తడిసిన బట్టతల... తడిసిన చొక్కా.... తడిసిన ముఖం...

నోటు సాచాడు.

ఏదో చెప్పాలనుకున్నాడు.

ఒకటి రెండు మాటలు. గొంతు రాలేదు.

'షి... హంగ్రీ... దోన్త్ బీత్... గివ్ ఫుద్'.....

ఓనర్ ఒక్క ఉదుటున లేచి, నోటు అందుకొని, ఉండచుట్టి నాయుడి ముఖాన కొట్టింది.

అలాగే నిలబడ్డాడు. వెనక గది వైపు చూశాడు. అరుపులు కేకలూ లేవు. మూసేసి ఉన్నారు.

రోడ్డు మీదకు వచ్చాడు.

అప్పటికే వైజాగ్‌వాడు బిల్లు పే చేసి వీళ్ల దగ్గరకు వచ్చి ఉన్నాడు. నాయుణ్ణి చూసి చెప్పాడు.

'ఉల్ఫా ముండలు బాసూ. మీరు చాలా లక్కీ. చాలా పెద్ద గొడవయ్యేది లేకపోతే'

అందరూ నడుస్తూ ఉన్నారు.

'వీళ్లిలా ఉన్నారా? ఈ థాయ్ ముండలకి వయసు తెలీదు. అందరికీ ముప్పయి నలభై ఉంటాయ్. పదిహేను పదహారుకే పెళ్లిళ్లయిపోతాయి. ఇరవై లోపల ఇద్దరు ముగ్గురిని కనేస్తారు. మగాళ్లు సోంబేరులు. సంపాయించినా వాళ్ల తిరుగుళ్లకు చాలవు. వీళ్లు కష్టపడాలి. ఇలా వచ్చి కష్టపడతారు. బేరాలు తగిలితే సరే. లేకుంటే ఇలా తగులాటలు కొట్లాటలు. వర్జిన్‌లని చెప్పినా యంగ్ ఏజ్ అని చెప్పినా అందరూ కన్నతల్లులే... అందుకే వీళ్లంటే నాకు రోత. అదే రష్యన్లయితే'... ఏదో చెప్పు కుంటూ పోతున్నాడు.

నాయుడికి వినే మూడ్ లేదు.

బుద్ధుడు ఇంకా తుడుచుకుంటూ ఉన్నాడు.

ముచ్చు ఎటో చూస్తూ ఉన్నాడు.

కాసేపు మాట్లాడి మాట్లాడి అతడు రూమ్‌కి పోతున్నానని చెప్పి పోయాడు.

బుద్ధుడు తెరిపిన పడి, కాసేపు విశ్రాంతి అన్నట్టుగా ఫుట్‌పాత్ మీద రోడ్డులోకి కాళ్లు చాపి కూలబడ్డాడు. ముచ్చు పక్కన కూచున్నాడు. నాయుడు అటూ ఇటూ దిక్కులు చూస్తూ నిలుచున్నాడు. ఏం తోచలేదు. రోడ్డుకు ఆ వైపు డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్ ఉంటే వెళ్లి వాటర్ బాటిల్స్ కొనుక్కొని వచ్చి చెరొకటి ఇచ్చి తనొకటి పట్టుకు న్నాడు. ముగ్గురూ నీళ్లు తాగుతూ కూచున్నారు.

రోడ్డు మీద వరుసగా బండ్లు పోతూ ఉన్నాయి. అదోరకం బండ్లు. మోపెడ్‌లకే బండ్లను అటాచ్ చేసి ఆ బండ్లను అలాగే డ్రైవ్ చేసుకుంటూ తీసుకుని పోతూ ఉన్నారు. ఫ్రూట్ జ్యూస్ బండి... నూడుల్స్ బండి... లిక్కర్ బండి.... ఎండుచేపల బండి... అది ఏమి నూనో.... వికారమైన వాసన రోడ్డంతా వ్యాపించింది.

బుద్ధుడు లేచి వెనుక దులుపుకుంటూ అన్నాడు.

'నాయుడూ... పద'

'ఎక్కడికి?'

నాయుడి గొంతులో ధైర్యం లేదు. దబాయింపు పోయింది.

'ఇవాళ నీ తుప్పంతా వదలగొడతాను పదా'

నాయుడు ముచ్చువైపు చూశాడు. ముచ్చు ఏమీ మాట్లాడలేదు. బుద్ధుడు బ్యాగ్‌ను భుజానికి తగిలించుకుని, ఐ ప్యాడ్ చేతిలోకి తీసుకుని రోడ్డు మీద పోతున్న టుక్‌టుక్‌ని ఆపాడు.

'వాకింగ్ స్ట్రీట్'

డ్రైవర్ ముగ్గుర్నీ చూసి చెప్పాడు.

'ఫిఫ్టీ బాత్స్'

టుక్‌టుక్ కదిలింది. ముగ్గురూ కూచున్నారు. గాలి వీస్తూ ఉంది. రోడ్డు అప్పుడే టైమైనట్టుగా కళకళలాడిపోతూ ఉంది. అటూ ఇటూ చిల్లర దుకాణాల్లాగా వరుసగా ఓపెన్ బీర్‌బార్‌లు. వాటి ఎదుట తప్పనిసరిగా మెరిసే ఫ్లోరోసెంట్ దీపాలు. ప్రతిబార్ నుంచి ఏదో ఒక మ్యూజిక్. కొన్నింటిలో పార్టీ బ్యాండ్స్. కొన్నింటిలో కేతిగాళ్లు. కొన్నింటిలో డాన్స్ చేస్తున్న ఆడపిల్లలు. మధ్య మధ్య రెస్టారెంట్స్. అక్కడక్కడా నల్లగా మురికిగా చీకటిగా షార్ట్‌టైమ్ హోటళ్లు. బయట మంతనాల్లో ఆడవాళ్లు మగవాళ్లు.

నాయుడు చూస్తూ ఉన్నాడు.

బుద్ధుడు గమనించాడు.

'ఏం చూస్తున్నావ్ నాయుడూ?'

నాయుడు జవాబు చెప్పలేదు. ఊరికే ఉన్నాడు. ముచ్చు భుజం మీద మొదటిసారి చేయి వేసి కూచుని ఉన్నాడు.

బుద్ధుడు అన్నాడు.

'నీ ఆకలి కోరుకున్న ప్రపంచం ఇదే నాయుడు. ఎప్పట్నించో ఏమిటేమిటో అనుకొని ఉంటావుగా. లోపల ఏదేదో పేర్చుకొని ఉంటావుగా. చీకట్లలో ఏదేదో దాచుకొని ఉంటావుగా. ఆ చీకటిని తీర్చే ప్రపంచం ఇదే నాయుడూ. అలాగనుకునేగా ఇక్కడిదాకా పరిగెత్తుకొని వచ్చావ్. దాన్ని సరిగ్గా చూపిస్తాను పద'

టుక్‌టుక్ ఇంకా వేగం పెంచుకుంది.

ఒక కొత్త ప్రపంచంలోకి వస్తున్నట్టుగా పరిసరాలతోనే అర్థమవుతూ ఉంది.

దూరం నుంచే గోల. కళ్లు మిరమిట్లు గొలిపే కాంతి. ఫ్లోరోసెంట్ లైట్లతో భారీగా నిర్మించిన ఆర్చ్. స్వాగతం చెబుతున్న వాకింగ్ స్ట్రీట్.

టుక్‌టుక్ ఆగింది. వెలుగు తీవ్రంగా మింగేసేలా ఉంది. గోల తినేసేలా ఉంది.

బుద్ధుడు అరిచాడు.

'మీ ఇద్దరూ నాతో పాటే నడవండి. దేనిలోకీ వెళ్లొద్దు. ఎవర్తోనూ మాట్లాడొద్దు. వెనకే నడుస్తూ ఉండండి'

దిగాడు.

వెనుక ముచ్చు.

వెనుక నాయుడు.

వాకింగ్ స్ట్రీట్ మొదలయ్యింది. దారంతా జనం. మందలు మందలుగా నడుస్తూ ఉన్నారు. మందలు మందలుగా రాసుకుంటూ ఉన్నారు. మందలు మందలుగా పూసుకుంటూ ఉన్నారు. అరుపులు. నవ్వులు. కేరింతలు. గోల. చెట్టాపట్టాలేసుకున్నవాళ్లు. ఒంటరిగా తిరుగుతున్నవాళ్లు. వీడియోలు తీసుకుంటున్నవాళ్లు. నోరు తెరిచి చూస్తున్న వాళ్లు. జంకుగా కంగారు పడుతున్నవాళ్లు.

స్ట్రీట్‌కు ఇరువైపులా హుక్కా సెంటర్లు. బీర్‌బార్లు. గోగో బార్లు. యూరోపియన్ బార్లు. గే బార్లు.

అన్నింటి బయటా ఆడపిల్లలు. ఒళ్లు కొంచెం కొంచెం కప్పుకున్న ఆడపిల్లలు. ఒళ్లు అంతా అంతా చూపించే ఆడపిల్లలు. ఒళ్లు తప్ప వేరే ఏమీ లేని ఆడపిల్లలు. రకరకాల దుస్తులు. రకరకాల రంగులు. టూ పీస్ బికిని... కీ హోల్ బికిని... లెదర్ చైన్ స్కర్ట్స్... పింక్ అండ్ పింక్... బ్లూ అండ్ ఎల్లో... రెడ్ అండ్ రెడ్... బ్లాక్ అండ్ బ్లాక్....

రా... రా... రా...

దయచెయ్... దయచెయ్.. దయచెయ్...

ప్రతి బార్ బయటా అద్దాల గదులు. ప్రతి అద్దాల గదిలో సర్పాల్లాగా ఆడపిల్లలు. గుట్టలు గుట్టలుగా ఆడపిల్లలు. పోల్స్ పట్టుకొని నడుము తిప్పుతూ... ఒంగుతూ లేస్తూ.... కాళ్లు చీల్చి విన్యాసాలు చూపుతూ... ఏం వింటున్నామో అర్థం కానంత పెద్దగా మ్యూజిక్.... కొన్నిచోట్ల పెట్టెల్లో బాతుల్లాగా అద్దాల గదుల్లో ఉత్తినే అలా నిలబడి చేతులు ఊపుతూ... మొత్తం కనిపించే భుజాలు... మొత్తం కనిపించే వీపు... మొత్తం కనిపించే కాళ్లు... మొత్తం కనిపించే పొట్ట.

దా... దా... దా...

దయచెయ్... దయచెయ్... దయచెయ్....

ముచ్చు బుద్ధుణ్ణి అంటుకుపోయాడు. ముచ్చును నాయుడు అంటుకుపోయాడు. ఆగడానికి లేదు. వెనుక నుంచి నెట్టుకుంటూ నడుస్తూ ఉంటారు. వరద.

దేనిలోకైనా పోతే?

'వద్దు. పోగానే చేతిలో ఏదో ఒకటి అంటగడతారు. తాగితే వాచిపోద్ది. నడూ'

'అద్దాల్లో ఈ పిల్లలేంటి బుద్ధుడూ'

'లోపల చిన్న చిన్న గదులుంటాయ్. కాసింత బీర్ తాగి. కావాలంటే ఇది. షార్ట్ టైమ్'....

వీధి ఇరుకైనప్పుడల్లా వాసనొస్తున్నట్టుగా అనిపించింది. ఏం వాసన అది? ఆ వాసన? ఏళ్లకేళ్లు రేయింబవళ్లు అదే పనిగా వాడీ వాడీ కడగని వాసన? ముక్కుకు చేయి అడ్డం పెట్టుకున్నారు.

విగ్గులు పెట్టుకొని తామూ ఆడపిల్లలమే అన్నట్టు కనిపిస్తున్న లేడిబాయ్‌ల గుంపు ఒకటి ఇద్దరు తెల్లాళ్ల వెంటపడి పోతూ ఉంది బతిమిలాడుతూ చీదరింపును ఎదుర్కొంటూ. కొందరు అచ్చు ఆడపిల్లల్లాంటివాళ్లు హండ్రెడ్ బాత్‌లకు కూడా సిద్ధమని నిలుచుని ఉన్నారు. కొందరు ఒక్క బ్రీజర్‌కి.

ఒక్కోచోట వీధంతా పౌడర్ల, సెంట్ల, మేకప్‌ల వాసన కొడుతోంది. మందలు మందలుగా ఉన్న ఆడపిల్లల మేకప్‌ల వాసన. ప్రతి పిల్లకూ దట్టమైన మేకప్ ఉంది. కళ్ల మీద మేకప్. కనుబొమ్మల మీద మేకప్. చెంపల మీద మేకప్. కంఠం మీద మేకప్. కాళ్లూ చేతులూ వీపూ నడుమూ.... అసలు రూపు ఎలా ఉంటుందో.

దా... దా... దా...

ఒక తెల్లాడు- కోసిన పుచ్చకాయంత వెడల్పుగా ఉన్నవాడు- టీషర్టూ షార్టూ వేసుకొని, స్పోర్ట్ షూస్ కట్టుకొని, ఎర్రటి రంగుతో, చాలా లావైన బుగ్గలతో ధబ్‌ధబ్ మని చప్పుడు అయ్యేలా నడుస్తూ ఒక పిల్లను పట్టుకొని పోతూ ఉన్నాడు. ఆ పిల్లకు పన్నెండేళ్లు ఉంటాయి. సన్నగా పుల్లలాగా ఉంది. కాళ్లు కనిపించేలా గౌన్ తొడుక్కుని ఉంది. తెల్లాడి చిటికెనవేలు పట్టుకొని వాడేదో చెబుతుంటే వాణ్ణి మురిపెంగా చూస్తూ పోతూ ఉంది. ఆ పిల్ల ఒంట్లో ఏమీ లేదు. పైన ఏమీ లేదు. కింద ఏమీ లేదు. అసలు తాకడానికంటూ ఆ పిల్ల వొంటి మీద ఏమీ లేదు. ఇంకా శరీరం రాని చిన్నపిల్ల ఎలా ఉంటుందో అలా ఉంది. అలాంటి దానిని పట్టుకొని తెల్లాడు పోతూ ఉన్నాడు .

బుద్ధుడు చూశాడు. ముచ్చు చూశాడు. నాయుడు చూశాడు. ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉన్నారు.

చూడగా చూడగా అర్థమైంది.

అది ఒక గిడసబారిన స్త్రీ.

ఆ పుచ్చకాయవాడికి చిన్నపిల్ల కావాలి. ఆ గిడసబారిన స్త్రీ అందుకు ప్రత్యామ్నాయం.

నాయుడికి లౌడపెట్టినట్టు అయ్యింది.

'బుద్ధుడూ ఆగు... వెనక్కిపోదాం'

'ఇంకా చాలా ఉంది'

'నీకు దండం పెడతాను ఆగు'

ముగ్గురూ దారి చేసుకొని ఒక వైపుగా ఆగారు.

మామూలు పనులకు మామూలు వెలుతురు చాలు. కాని తప్పు చేసే చోట ఎక్కువ వెలుతురు కావాలి. పగటిపూట ఆ వీధిని ఎవరూ చూడకపోవచ్చుగాని రాత్రిపూట ఆ అట్టహాసపు వెలుగు ప్రాణభీతి కలిగించేలా ఉంది. కాని ఎవరూ అదేమీ పట్టించు కోవడం లేదు. జరిగే బేరాలు జరుగుతూ ఉన్నాయి. సాగే ఆరాలు సాగుతూ ఉన్నాయి. లోపలికి వెళ్లేవాళ్లు వెళుతూ ఉన్నారు. బయటకు వచ్చేవాళ్లు వస్తూ ఉన్నారు. ఎంచు కునేవాళ్లు ఎంచుకుంటూ ఉన్నారు. పట్టుకుపోయేవాళ్లు పట్టుకుపోతూ ఉన్నారు.

ఆకలి.... ఆకలి... ఆకలి...

ఇండియన్స్‌కి యూరోపియన్లు కావాలి. యూరోపియన్లకు థాయ్ పిల్లలు కావాలి. అరబ్బులకు బ్లాక్స్ కావాలి. బ్లాక్స్‌కు ఆసియన్స్ కావాలి.

ఆకలి... ఆకలి... ఆకలి...

ఇలా తింటామో లేదో అలా పుట్టుకొచ్చే ఆకలి.

ఎవరెవరో ఎవర్తోనో పోతున్నారు. ఏ అమ్మాయో ఎవర్తోనో పోతోంది. ఆ చేయి పట్టుకున్నవాడు ఎలాంటివాడో. ఏ శరీరం వాడో. ఏ భాషవాడో. ఎలా వ్యవహరించ బోతున్నవాడో.

నాయుడు చూస్తూ ఉన్నాడు.

ముచ్చు చూస్తూ ఉన్నాడు.

బుద్ధుడు చూస్తూ చెప్పాడు.

'వీళ్లు కూడా అందరు ఆడపిల్లల్లా పుట్టిన వాళ్లే నాయుడూ. వీళ్లు కూడా అమ్మ పొత్తిళ్లలో నిర్భయంగా ఆవలించి కళ్లు తెరిచినవాళ్లే. ఊహ తెలిసి సంబరంగా చంద మామను చూసిన వాళ్లే. వీళ్లు కూడా పూసేవన్నీ పూలనీ కాసేవన్నీ పండ్లనీ అమాయ కంగా నమ్మిన వాళ్లే. మన అమ్మల్లాగా అక్కల్లాగా చెల్లెళ్లలాగా ఈ ప్రపంచం నుంచి వేరే ఏమీ ఆశించకపోయినా కాసింత మంచిని ఆశించినవాళ్లే'

బుద్ధుడి ముఖం ఎర్రగా అయ్యింది.

చూపు వీధి మీద నుంచి తప్పడం లేదు.

వీధంతా వ్యాపించిన ఉద్రేకాన్ని పొడుగ్గా చూస్తూ అన్నాడు.

'ఇది మానవజాతి విసర్జకం నాయుడూ. ఈ ఊరులాంటి విసర్జకాన్ని అది సిద్ధం

చేయకపోతే మిగిలిన ప్రపంచాన్నంతా శుభ్రంగా ఉంచలేదు. కనిపించే ప్రతి ఆడదీ అందుకే అనిపించే ఒక ఊరు ఉందంటే ఏమిటి అర్థం? ఇవాళ ఈ ఊరు. రేపు మరొకటి. కాని ఇలాంటి విసర్జకాన్ని తయారు చేయకుండా అది ఎప్పుడూ లేదు'....

నాయుడి మనసులో ఏముందో. అలాగే చూస్తూ ఉన్నాడు.

'చీకటిని కడుక్కోవాలి నాయుడూ మనమంతా ఎప్పటికప్పుడు మెలకువగా చీకటిని కడుక్కోవాలి. లేదంటే నీ ఆకలంతా తీరిపోయేంత తృప్తిగా నువ్వు నీ భార్యతోనో ప్రియురాలితోనో గడపగలగాలి. ఆమె అంతా నీ కోరిక అయిపోయి... నీ కోరికే ఆమె అయిపోయి... నీ పంచేంద్రియాలన్నీ ఆమెతో సంగమించి... ఆమె పంచేంద్రియాలన్నీ నువ్వు అయిపోయి.... అప్పుడు క్లియర్ అయిపోతావ్. కాని మనం ఏం చేస్తామంటే పెళ్లాం పక్కలో పడుకుని కూడా ఎక్కడో సుఖం ఉందని ఊహిస్తూ.. ఆకలి పెంచుకుంటూ... ఆ ఆకలితో ఇలాంటి విసర్జకాన్ని సిద్ధం చేస్తూ... లేదంటే కనిపించినదాని మీద పడుతూ'....

ఇక వాళ్లకు అక్కడ ఉండబుద్ధి కాలేదు.

వచ్చేశారు.

ఆ రాత్రి ఎవరు ఎప్పుడు పడుకున్నారో తెలియదు.

తెల్లారే నాయుడు అందర్నీ నిద్ర లేపాడు. బుద్ధుడు, ముచ్చు లేచి నిద్రకళ్లతో నాయుణ్ణి చూశారు.

'ఏంటి?'

'వాక్‌కి పోదాం'

'వాక్కా?'

నాయుడు జీవితంలో మార్నింగ్ వాక్ చేసి ఎరగడు. రాత్రి అతడు నిద్రపోయినట్టు కనిపించలేదు.

బుద్ధుడు, ముచ్చు నీళ్లు పుక్కిలించి స్లిప్పర్లు వేసుకొని రూమ్ బయటకు వచ్చి కిందకు దిగారు.

టైమ్ ఏడు దాటి ఉంటుంది. రిసెప్షన్ నిశ్శబ్దంగా ఉంది. బయటకు నడిచి రోడ్డు మీదకు వచ్చారు. నిశ్శబ్దంగా ఉంది. హోటళ్లు మూసేసి ఉన్నాయి. మసాజ్ సెంటర్లు మూసేసి ఉన్నాయి. డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్లు మూసేసి ఉన్నాయి. కార్ రెంటల్స్... మోపెడ్ రెంటల్స్.... ఏటిఎంలు ఖాళీగా ఉన్నాయి. రోడ్డు ఖాళీగా ఉంది. మనిషనేవాడు లేడు. ముగ్గురూ నడుస్తూ ఉంటే అప్పుడొకటీ అప్పుడొకటీ పికప్ ట్రక్కులు పోతు

న్నాయి. తలెత్తి చూస్తే హోటళ్లు. ఐదంతస్తులు... పదంతస్తులు.. దూరంగా పదిహేనం తస్తులు.... నిశ్శబ్దంగా ఉన్నాయి. బహుశా రాత్రిపూట మాత్రమే వాటికి ఉనికి. లేదా రాత్రి పూట మాత్రమే ఈ ఊరికి ఉనికి.

'శ్మశానంలో నడుస్తున్నట్టుగా ఉంది' అన్నాడు నాయుడు నడిచి నడిచి.

'శ్మశానంలో మాత్రమే ఈ టైమ్‌లో ఇంత నిశ్శబ్దంగా ఉంటుంది' అన్నాడు మళ్లీ.

బీచ్‌కు వెళ్లడానికి ముగ్గురూ చాలాసేపు రోడ్డు మీద నిలబడ్డారు టుక్‌టుక్ వస్తుందేమోనని. ఒక్క టుక్ టుక్ లేదు. బీచ్ ఇంకో రెండు కిలోమీటర్లు ఉంటుంది.

'నడుద్దాం' అన్నాడు బుద్ధుడు.

బీచ్ దగ్గర బోట్లన్నీ కట్టేసున్నాయి. ఒడ్డు నిర్మానుష్యంగా ఉంది. రాత్రి ఏమేమి విన్నదో సముద్రం ఒడ్డు మీద అలలతో పాకుతూ వెనక్కుపోతూ ఆడుకుంటున్నట్టుగా నటిస్తూ ఉంది.

ముగ్గురూ ఒకచోట కూలబడ్డారు.

సముద్రం నీలంగా ఉంది. చాలా దూరంగా లంగరు వేసిన ఓడలు కనిపిస్తూ ఉన్నాయి. బుద్ధుడు అన్నాడు–

'ఒకప్పుడు అమాయకమైన బెస్తవాళ్ల ఊరు ఇది. చేపలు పట్టుకుని బతికేవాళ్ల ఊరు. కాని వియత్నాం వార్ సమయంలో అమెరికన్లు ఇక్కడ ఆగి తాగి తందనాలాడి వీళ్లకు ఈ వినోదం అలవాటు చేసి వెళ్లారు'

ముచ్చు దూరంగా చూస్తూ ఉన్నాడు.

నాయుడు తలాడిస్తూ ఊపిరి వదుల్తూ అన్నాడు.

'నెక్స్ట్ ఏమిటి'

'ఏమిటేమిటి? మళ్లీ సాయంత్రం దాకా ఆగాలి. ఏదైనా చూడాలంటే. అప్పుడే వినోదం'

'సాయంత్రం దాకా?'

'ఊ. నువ్వే కదా మూడ్రోజులుండాలన్నావ్'

నాయుడు ఏం మాట్లాడకుండా ఉన్నాడు. ముచ్చు ఒక పుల్ల పట్టుకొని ఇసుక మీద గీతలు గీస్తూ ఉన్నాడు. ఒడ్డు మీద ఖాళీ బీరుటిన్నులు అప్పుడొకటీ అప్పుడొకటీ అలలకు గిరికీలు కొడుతున్నాయి. నాయుడికి ఏదో గుర్తుకు వచ్చింది.

'నీ సంగతి ఎలా ఉంది?'

'తగ్గాయ్'

'ప్రపంచమంతా దీనిని ఒకరకంగా ఖరాబు చేస్తోంది. నువ్వు ఇంకో రకంగా ఖరాబు చేశావ్' నవ్వాడు.

బుద్ధుడు నవ్వాడు. ముచ్చు కూడా ముచ్చుముఖం మాని నవ్వాడు.

'వెళ్దామా. హోటల్లో బ్రేక్‌ఫాస్ట్ అయిపోతుంది. మళ్లీ మధ్యాహ్నం దాకా ఈ ఊళ్లో ఏం తిందామన్నా దొరకదు'

ముగ్గురూ లేచారు.

బీచ్ మీద నుంచి రోడ్డు మీదకు వచ్చేసరికి తొమ్మిదై ఉంటుంది. అదే నిశ్శబ్దం. మనిషి లేడు. నాలుగడుగులు వేశాక నాయుడు అన్నాడు.

'బ్యాంకాక్ వెళ్లిపోదాం'

బుద్ధుడు, ముచ్చు ఆగి నాయుడి వైపు చూశారు.

'ఇక్కడొద్దు. వెళ్లిపోదాం. మళ్లీ రాత్రికి అదంతా చూడాలి. నాకు పిచ్చెక్కేలా ఉంది'

మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకి చెకౌట్ చేశాక ట్రావెల్స్ నుంచి వచ్చిన వ్యాను వాళ్లను పికప్ చేసుకొని రోడ్డు మీదకు వచ్చింది.

నాయుడు, బుద్ధుడు, ముచ్చు విండోలో నుంచి నిశ్శబ్దంగా బయటకు చూస్తూ కూచున్నారు.

ఊరు కనిపిస్తూ ఉంది.

అప్పుడప్పుడే మసాజ్ సెంటర్లు తెరుస్తూ ఉన్నారు. అక్కడొక్కటీ అక్కడొకటీగా వాహనం కనిపిస్తూ ఉంది. హోటళ్ల సరుకులను కట్టుకొని ఉండి ఉండి మోపెడ్లు చాలా స్పీడుగా వెళుతూ కనిపిస్తూ ఉన్నాయి. రాత్రి ఏ బేరం తగల్లేదేమో ఒక పిల్ల– ఒక చౌరస్తాలో– మేకప్ వేసుకుని లిప్‌స్టిక్ పూసుకొని భుజాన బ్యాగ్‌తో ఎండలో నిలబడి దిక్కులు చూస్తూ ఉంది.

వ్యాన్ ఊళ్లో నుంచి ఫోర్ వే మీదకు ఎక్కింది.

నాయుడు ఊరి మీద నుంచి మొహం తిప్పుకొని, హైవే వైపు చూస్తూ, సీట్లో సర్దుకుని కూచున్నాడు.

మే 3, 2013